

Jug eoprati ne zna, da bi privabil tržane in okoličane k zboru. Le nekateri privatni uradniki in usnjarski pomočniki so se zbora udeležili. Izmed odličnejših tržanov ni bil nobeden navzoč in tudi kmetov ne, razun par znanih nemčurjev. Tako je prav! Na taki način se tem brezverskim nasilnikom najlepše pot posveti. —

Iz Celja 30. avg. (Izid volitve deželnega poslanca v Brežicah in pišečki volilci.) Da bodo nemškutarji v Brežicah s svojim kandidatom zmagali, to je pač za gotovo vedel vsak, kdor razmere tega okraja pozna in je v „Gospodarju“ bral, da voditelji pravne ali konservativne stranke kandidata ne postavljajo. V Brežicah imajo nemškutarji toliko vpliva do mnogih nevednih kmetov, da liberalni Slovenci sami s svojim kandidatom nikdar prodreti ne morejo. Zmagati zamore tukaj le kandidat konservativne stranke, ako ga tudi „narodna“ podpira. V srce je pa zbolelo vsakega rodoljuba slišati, da so celó nekateri tistih volilcev, ki so vselej odločno in nezmagljivo stali na slovenski strani, zdaj glasovali za nemškutarja, ter postali tako „izdajalci Slovencev!“ Poznam le volilce Pišečke župnije. Teh volilcev so se nemškutarji vselej najbolj bali, pa jih tudi najbolj sovražili, ker so ti vselej pogumno stali za narodno stranko in pravni program, ter so v tem smislu volili in tudi marljivo agitirali, kakor lani Martin Zagmeister, posestnik v Podgorjem.

Tudi lansko leto jih je, posebno sedanjí nemškutarski zmagalec, gosp. Žnidržič, ometaval z raznimi psovkami, ker so vsi glasovali za kandidata pravne stranke, g. Kosarja.

Volilci iz Pišeč! kaj vam je pa letos obljubil nemškutar Žnidržič, da ste za njega glasovali? Alj ste mislili, da je pravna stranka umrla, ker ni zdaj v brežkem okraju postavila svojega kandidata? Ali ste se hoteli brežkim nemčurjem prikupiti, da ste zavolj tega prevzeli sramotno ime: „izdajalcev naroda?“ Skoro bi to verjel, ker je po končani volitvi dva para konjev iz Brežic privleklo dva nemškutarjev dobro nadevana voza, da so se brž ko ne prišli zahvalit Pišečanom, ki so jim do zmage pomogli. Sramota!

Sicer bo g. Žnidržič ravno toliko opraviti mogel, kakor g. Lenček, (slov. stranki bo se ve da več zamogel škodovati kakor hasniti, ker je vnet velikonemec); pa bodi si, da bi bila oseba boljša alj slabša od g. Lenčeka, ste vendar z glasovanjem za nemčurskega liberalca Pišečko župnije, ki je bila kot najbolj stanovitna za federalistično stranko na glasu, pa tudi sami sebe v sramoto zapodili. Z volitvijo g. Lenčeka bi bili vsaj eden okraj narodnej stranki ohranili; tako ste pa zakrivili, da vas liberalna slovenska stranka „izdajalce“ psuje.

Ker spada g. Lenček k liberalni narodni stranki, ste kot zvesti kristjani hoteli morda bolj konservativnega in kristjanskega poslanca v de-

želni zbor spraviti? Toda tudi ta vam je spodletela. G. Žnidržič je liberalce berž ko ne bolj kakor Lenček. To ste že gotovo prej vedeli; ko je namreč lansko leto za se agitiral in po kmetih kot lačen berač kruba od hiše do hiše, kjer je le vedel, da kateri volilec stanuje, glasov beračil, je prišel tudi v Pišece, dasiravno je lahko prej videl, da tam ne bo nič druga dobil kot posmehovanja zaradi svojega smešnega programa. Med drugimi liberalnimi bedarji je prerokoval, da naša nezmagljiva sv. vera ne bo več kot 300 let še obstala, (se ve, da je ni imenoval „nezmagljive“ in ne „svete“). Volilci! ali more živoveren kristjan tako govoriti? Gotovo ne! Ali pa niste vi, ki ste za takega človeka glasovali, ob enem tudi sv. vere v roke brezverca izdali? Vprašam vas le: zakaj ste šli volit, ako niste mislili za g. Lenčeka glasovati? Zakaj se niste rajši volitve zdržali, kakor vam je „Slov. Gospodar“ nasvetoval, in kakor so tudi nekateri bolj pametni storili? Tem izrekam slavo, ker so se pokazali prave, konservativne, federalistične Slovence!

Rodoljub slov. in rojak Pišečki.

Iz Ruš. V ponedeljek 31. avg. smo pokopali na Cmolniku v ruški fari obče znanega poštenjaka Luko Hleb-a, zvestega katoličana in predsednika tamošnjega (ruškega) narodnjega bralnega društva. Pogreb je bil za tiste hribove sijajen. Bilo nas je osem duhovnikov in ljudstva prav mnogo od blizo in daleč. Naj bo blagi mož molitvi znancev in prijateljev srčno priporočen!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Vse oči so zdaj obrnjene na Česko, kamor pride svetli cesar in kralj dne 7. t. m., ter ostane v zlati Pragi 8. sept., 9. se pa poda v Vinorce k vojnim manévrom. Liberalni kakor tudi vladini nemški listi se nasledkov tega potovanja grozno bojé, kar se vidi iz tega, da v enomer ponavljajo in svoje verne bralce tolažijo, da cesarjevo potovanje le velja vojnim manévrom, da pa političnega namena nima. — Bomo vidili. V tem si česki narod na vso moč prizadeva, svojega kralja sijajno sprejeti. Iz vseh okrajev, mest in raznih zastopov se pošljejo cesarju adrese, v katerih bo izrečena najpohlevniša udanost in prošnja, da naj blagovoli kralj, do kterege edinega še ima česki narod zaupanje, nadaljevati poravnanje, ktero se je začelo z odpisom od 12. sept. 1871, ker zamore le sprava narode in dežele srečne, državo pa mogočno storiti.

Mislimo, da ne bo brez vspeha; pomenljivo je vsaj, da celó magjarski listi spoznavaajo potrebo sprave.

Vse drugače kakor pri nas odperajo se po drugih krajih ljudem oči, da modro volijo. Pri dopolnilni volitvi v gališki dež. zbor zmagali

so trije federalisti, med katerimi sta 2 gospoda župnika. Pri nas pa liberalci kričijo in obojni ljudje za njimi: „Le duhovnika ne!“ Namesto narodnih duhovnikov dobivajo pa nespametni Slovenci — liberalnih nemčurjev za poslance! — Tudi v Solnograški kmet. okolici je zmagal proti liberalcu z veliko večino glasov katoliški kandidat Eisl.

Kranjsko. Zbor mestnih volilcev je postavil enoglasno za kandidata ljubljanskega mesta g. dra. Moše-ta, katerega hoče, kakor piše „Slovenec“, podpirati tudi konservativna stranka, nadajaje se od „mladih“ enacega ravnanja glede konservativnih kandidatov po kmetijskih občinah. — Malo upanja, ker premalo politične zrelosti. — Po sporočilu istega lista prevzel je vodstvo banke „Slovenije“ začasno načelnik požarnega oddelka, g. J. Jereb. Tako je prav; domači zavod bodi v rokah domačih poštenjakov.

Ogersko. Iz praznega strahu pred „pan-slavizmom“ (vseslavjanstvom) vzela je magjarska vlada Slovačkom edini slovaški gimnazij, ki so ga pred leti ustanovili slovaški rodoljubi. Dasi je preiskava pokazala, da je puhla ovadba, kar se profesorjem na skrivnem očita, je bilo vendar vse zastoj — narodna strast je Magjare zaslepila.

V Zagrebu se bo 19. okt. t. l. novo vseučilišče slovesno pričelo, za kar se sijajne priprave delajo.

Vnanje države. Na Ruskem in posebno po nekdanjih poljskih pokrajinah je letos zopet toliko požarov, da je kmetom obupati, mestjani pa nagloma spravljajo, kar imajo in begajo z mest. Mislilo se je, da dela to družba grabežev socialistov v zvezi s poljskimi begunci, ki se klatijo po vsem svetu. Toda varstvene vladne naprave niso prišle družbi na sled, marveč se sploh misli, da so požarov krivi najbolj otroci brez varstva in pa brezvestni lakomniki, ki se visoko zavarujejo, potem pa sami požigajo.

Pred 10 leti vpeljala je ruska vlada mirovne sodnije v malenkostnih prepirih. Desetletna skušnja je pa pokazala, da to na kmetih ne gre, ker je med njimi premalo sposobnih in morebiti še manj tacihi oseb, ki bi dovolj časa imele za sodnijske opravila. Vsled tega je vlada početkom t. l. namesto mirovnih sodnij vpeljala okrajne uradnije za sodnijske in policijske stvari in postavila skušenih uradnikov; le eden od se izmed ljudstva voli v uradnijo. — Tudi pri nas bi se mogla marsiktera liberalna naprava pod klop vreči, ker ne sodi za ljudstvo; pa po nesreči imamo preveč liberalnih kričalcev v deželni in državni zboru.

Špansko. Karlismom je če dalje bolj sreča mila, republikancem pa gre vse rakovo pot, dasi je siloviti Bismark napeljal vse vlade, tudi rusko, da so priznale vlado načelnika republike, Serrana, ki pa nema ne pravice, ne moči, da vlada. Skoro v nobenem mestu ne more republikanska vlada izvesti navačenja; mladenči beže ali pa tekajo v

službo Don Karola; trmasta vlada pa strahuje njih stariše in sorodnike. Kraljeve čete stojé že 2 dni hodá blizu Madrida, mesto za mestom se jim udaje.

Za poduk in kratek čas.

Prebivalstvo vesoljne zemlje znaša po naj-novejši statistiki, ki je v Vašingtonu prišla na svetlo, eno milijardo (tisuč milijonov) 391 milijonov 32 tisuč ljudi. Azija, najbolj obljudeni del zemlje, šteje 798 milijonov prebivalcev; Evropa 300¹/₂ milijona; Afrika 203 milijone; Amerika 82¹/₂ milijona; Avstralija 4¹/₂ milijona.

Rusija ima 71 milijonov prebivalcev, nemško cesarstvo 41, francosko 36, avstrijsko-ogersko 36, velika Britanija in Irsko 32, Italija kacic 27, Španija 16¹/₂, Turčija 15 milijonov. V Aziji je Kina najbolj obljudena dežela na svetu in ima 425 milijonov ljudi, Hindostan 240 milijonov, Japonsko 33 mil in polineški otoki 2,763.500 prebivalcev.

V Afiki ima Egipt 8¹/₂ milijona in Maroko 6 milijonov prebivalcev. V Ameriki stanuje dve tretjini prebivalcev na severni strani ožine. Zedinjene države imajo do 39 milijonov prebivalcev, Mesiko nekaj nad 9 mil., in angleške okrajine kake 4 milijone. Vsa severna Amerika jih ima do 52 mil. in južna 25¹/₂ mil. z Brazilijo vred, ki jih šteje 10 mil. Otoki zahodne Indije imajo čez 4 milijone prebivalcev, in srednja Amerika nekoliko manj kot 3 milijone.

Med mesti ima London prebivalcev 2,254.260 in je najbolj obljudeno mesto na zemlji; Sučan v Kini 2,000.000; Pariz 1,185.792; Peking 1,100.000; Čančav-fu, Haugčav-fu, Siangtan, Singnan-fu in Kanton jih imajo po 1,000.000; Novi York 942.292; Tientsin 900.000; Dunaj 834.284; Berlin 826.341; Hangkan 800.000; Čingtu-fu 800.000; Kalkutta 794.645; Tokio (Jeddo) 674.447; Filadelfija 674.022; Petrograd 667.963; Bombay 644.406; Moskva 611.970; Carigrad 600.000; Glasgów 547.538; Liverpool 493.405; Rio Janeiro 420.000. Tako ima vašingtonski števec, če je vse resnično, nismo porok. („Dan.“)

Črtica o Bolgarih.

Letošnja „Matična“ knjiga: „Slovanstvo“ govori precej obširno tudi o Bolgarih (str. 315 in nasl.), naših slovanskih bratih, kder torej najdeš, kar se o njih do zdaj znade. Tukaj omenjamo le ene stvari, ki je nas in bo gotovo vsacega mikala, ki jo čuje. Slučajno se snidemo z bolgarskim misijonarjem, č. g. Ljudev. Vronovski-jem z Drinopolja na Turskem, kder bivajo redovniki „ustajenja Gospodovega“. Z omenjenim misijonarjem, poljskega rodu, je potoval drug rojak in mlad duhoven istega reda, Pav. Smolihovski, ki je ravno svoje študije v Rimu skončal in gre zdaj kot misijonar